

Camre (S):

Med finansministerens anmodning om bemyndigelse til at optage indenlandske statslån på et samlet beløb af indtil 50 mia kr. understreges det, at Danmark fortsat har et underskud på statsbudgettet, som nødvendiggør, at den indenlandske likviditet suges op gennem salg af statsobligationer.

Men det er jo ikke hele sagen i det, vi her står over for. Jeg tror, man kan sige, at vi i øjeblikket er i en situation, hvor regeringens pengepolitik er ved at udvikle sig til den rene Ebberød Bank. Det danske renteniveau ligger voldsomt meget højere end udlandets, og i denne situation sælger man danske statsobligationer i voksende omfang til udlandet og påfører og derved en rente i størrelsesordenen 13–14 pct. at betale i udenlandsk valuta. Alene i 1984 var salget af statsobligationer til udlandet på 9 mia kr., og salget er som sagt voksende. Den valuta, som staten får hjem til denne høje rente ved obligationssalget, anvendes til indfrielse af udenlandske statslån til omkring 7 pct., og hvis staten havde et lånebehov, var det naturlige at få det tilfredsstillet ved optagelse af statslån, som jo altså ligger på en rente i nærheden af halvdelen af det, vi må betale for statsobligationerne.

Der er altså virkelig tale om et ganske uacceptabelt rentetab som følge heraf. Da regeringen i 1983 gennemførte liberaliseringen af salget af danske statsobligationer til udlandet, var forudsætningerne klart et langt, langt mindre salg, og der har vel også været forudsætninger om et langt, langt mindre spænd imellem den danske rente og den udenlandske rente.

Jeg mener altså, at situationen er ganske uacceptabel, og jeg vil gerne understrege, at socialdemokratiet ikke kan tillade en fortsættelse af den, skal vi sige pengepolitiske ubehændighed – for nu at udtrykke det venligt – som regeringen udviser, og vi må have en løsning inden vedtagelsen af det foreliggende lovforslag. Vi har derfor bedt finansministeren komme til samråd i finansudvalget for at drøfte de nødvendige initiativer for at stoppe dette hul i statskassen.

Det er skadeligt for dansk økonomi, at situationen får lov til at fortsætte, det er skadeligt for dansk økonomi, at der er et så voldsomt rentespænd mellem udlandet og

Danmark, og miseren er altså ganske klart illustreret ved de foreliggende tal.

Jeg skal samtidig sige nogle få ord om lovforslag nr. L 145 om bemyndigelse til at optage udenlandske statslån. Vi er jo i en situation, hvor det er nødvendigt at optage disse lån. Jeg ser, at finansministeren skønner, at der vil være et finansieringsbehov i størrelsesordenen 13–14 mia kr. i 1985, og jeg skal så kun udtrykke håbet om, at finansministeren ikke har sigtet for lavt i år; det afhænger jo bl.a. af udviklingen i vores betalingsbalance, hvor stort lånebehovet bliver. I 1984 skønnede regeringen forkert – man skønnede et underskud på halvdelen af det, som det nu ser ud til at vi kommer op på for 1984 – og man kan jo kun håbe på, at regeringens skøn for 1985 ligger lidt nærmere ved virkeligheden.

Vi kan give tilslutning til lovforslag nr. L 145s hastige behandling i finansudvalget. Men jeg vil gerne understrege, at det er vigtigt for os, at optagelsen af udenlandske statslån henholdsvis salget af indenlandske statslån til udlandet ses i en sammenhæng, og at vi får løst det meget alvorlige problem, som jeg ved bekymrer Nationalbanken stærkt, og som også bekymrer socialdemokratiet, og jeg håber også bekymrer finansministeren og regeringen ganske stærkt.

Collet (KF):

Det er en kedelig vane, vi efterhånden har fået, først i det nye år at være nødt til at bemyndige finansministeren til at optage inden- og udenlandske lån af betydelig størrelse, men desværre mærker vi jo stadig virkningerne af mange, mange års overforbrug. Som firkloverregeringen sagde ved sin tiltrædelse for 2 ½ år siden, vil det blive en lang og sej proces at få saneret landets økonomi. Denne proces er vi i dag midt i.

Meget tyder på, at det i løbet af dette årti skal lykkes at få to af vore økonomiske hovedproblemer under kontrol; jeg tænker her på budgetunderskuddet og betalingsbalancen over for udlandet. Først når disse to balanceproblemer er løst og landet igen bruger mindre, end det tjener, vil den kedelige vintervane med at give lånebemyndigelser til finansministeren kunne ophøre.

Heldigvis tyder alt på, at vi både med hensyn til betalingsbalancen og budgetunder-